

операціях, тому потрібні суттєві доповнення до українських правил податкового регулювання ТЦ.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № N 2755-VI.
2. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного ціноутворення» № 408-VII від 04.07.2013.
3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку джерел інформації про ринкові ціни для цілей трансфертного ціноутворення» № 866-р. від 23.10.2013.
4. Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо створення консолідованої групи платників податків» № 2737 від 05.04.2013 із доопрацюваннями від 23.10.2013.
5. *Іванов О., Тищук Т.* Державне регулювання трансфертного ціноутворення в Україні як засіб протидії впливу капіталу [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/739/>.
6. *Дзюба П.* Трансфертне ціноутворення: економічний зміст і специфіка // Економіка України. — 2006. — №1. — С. 14—22.
7. *Колдовський М.* Трансфертне ціноутворення як механізм ухилення від сплати податків [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2159>
8. *Савченко Т., Павленко Л.* Трансфертне ціноутворення як інструмент забезпечення внутрішньобанківської рівноваги [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://dspace.uabs.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1275/1/transfer.pdf>
9. OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations. OECD, July 2010. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.svcmscentral.com/SVsitefiles/nlc/contenido/doc/073214_OECD%20TP%20Guidelines%20June%202010.pdf

Мироненко Є. І.

«Фінанси і кредит», 4 курс,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — старший викладач Кокшарова С.М

ЕЛЕКТРОННЕ ЗВІТУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ЗВІТНОСТІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Податкова звітність підприємств — це відомості про результати діяльності платника, його майнове становище, де фіксується процес обчислення податкових платежів, а також сума, що підлягає сплаті до бюджету [4]. Звітування податкової звітності у еле-

ктронному вигляді закріплено на законодавчому рівні в Податковому кодексі в ст.49.3 [1] і передбачає полегшення обробки звітної інформації. Проте, на практиці подання звітності в електронному вигляді відбувається через неузгодженість форматів обов'язкової звітності, їх невідповідність міжнародним стандартам, незацікавленість інвесторів у використанні звітності в електронному форматі та незадовільна ціна та якість Інтернет-послуг. І якщо раніше платники стояли в багаточасових чергах з податковою звітністю на паперових носіях, то зараз стоять у таких же чергах з ноутбуками. Все це призводить до додаткових витрат і небажання підприємств подавати звітність в електронному вигляді.

Дослідженню теоретичних у практичних аспектів, порядку складання та подання податкової звітності присвячено багато праць, серед яких можна виділити праці Завгороднього І.В., М.П. Кучерявенко, Н.М. Ткаченко, І.В.Педь, В.М.Сердюк та інших науковців.

Введення стандартів подання в електронному вигляді відбувалося поступово починаючи з 1998 р., коли відбувся експеримент за допомогою програми «Звіт». Перша спроба була невдалою по причині того, що кількість користувачів Інтернету в Україні у 1998—1999 роках складала менше 300 тис. осіб і передача звітів відбувалася по протоколу. Не було врегульоване питання використання електронного цифрового підпису.

У 2003 р. відбулася друга спроба врегулювання питання подачі податкової звітності в електронному вигляді. Було запроваджено стандарт електронного документа звітності платника податків, який регламентував єдиний формат для подання звітності в електронному вигляді для всіх форм податкової звітності на основі мови eXtensible Markup Language (XML). Цей період характеризується тим, що на той час розвинулась інфраструктура мережі Інтернет, з'явилися центри сертифікації електронних цифрових підписів, розроблена нормативна база щодо статусу електронного документу та електронного цифрового підпису, формат на основі XML дозволив складати звіти без спеціальних програм у текстових редакторах, які підтримують цей формат (MS Word 2003 тощо).

Але стандарт був розроблений без урахування існуючих міжнародних стандартів подання електронної звітності, таких як ISO 11179 та XBRL і через певний час його доведеться знову змінювати, щоб привести у відповідність до стандартів.

Незважаючи на певні недоліки подання в електронному вигляді податкової звітності можна дійти до висновків, що даний вид електронного звіту себе виправдав. Практика показує, що у 2012 р. Міністерство доходів і зборів України вперше стало застосовувати отримання податкових декларації про доходи та стан майна від громадян з використанням Інтернету. Так, 711 тис. українців задекларували свої доходи на загальну суму 50,6 млрд грн, а це на 11 млрд грн більше, ніж у 2012 р.

У 2013 р. було подано 98 % податкових декларацій з ПДВ, 63 % Декларацій з податку на прибуток підприємств, 43,3 % Звітів єдиного податку, 66 % Звітів з єдиного соціального внеску та 86 % податкових декларацій. У Єдиному реєстрі зареєстровано 50,5 млн податкових накладних з сумою ПДВ 505 млрд грн, що на 2,6 % більше ніж у 2012.

Підтвердженням переваг електронної звітності 2013 року стало продовження у 2013 р. електронних сервісів і звітності. Так, використовуючи дані Міністерства доходів і зборів України, ми можемо стверджувати, що громадяни та бізнес можуть безоплатно використовувати послуги електронного цифрового підпису у 104 відділеннях Акредитованого центру ключем Міністерства доходів України. В кінці 2013 р. кількість користувачів даної послуги збільшилась у чотири рази в порівнянні з 2012 р. (за 2013 р. було сформовано 903 тис. ключа), на кінець 2013 р. Міністерство доходів використовує вже 1 млн 163 тис. таких ключів.

Отже, до процесу впровадження електронного звітування податкової звітності в Україні пропонуємо залучити всі зацікавлені сторони: державні контролюючі органи, розробників програмного забезпечення і підприємства – суб'єкти звітування. Також необхідно врегулювати нормативну базу електронної звітності шляхом запровадження єдиного формату стандартів з узгодженням міжнародних стандартів.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755 — VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/page>
2. Офіційний сайт Міністерства доходів і зборів України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://minrd.gov.ua/>
3. С.В. Івахненко. Електронні технології звітування як передумова аналізу та контролю фінансової звітності [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://magazine.faaaf.org.ua/content/view/821/35/національна_юридична_академія_ім_Ярослава

4. Податкове право: Навч. посіб. / Г.В. Бех [та ін.]; ред. М. П. Кучерявенко; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. — К.: Юрінком Інтер.2003. — 400 с.

Нікітіна М. А.

«Фінанси і кредит», 5 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — к.е.н., старший викладач Пислиця А.В.

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ АНАЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІСКАЛЬНИХ ОРГАНІВ

У сучасних умовах роль аналітичної діяльності постійно зростає. Як складова частина управлінської діяльності аналітична робота притаманна кожному органу, кожному структурному підрозділу й співробітнику органів Міністерства доходів і зборів України (Міндоходів), однак профільною вона є саме для його спеціалізованих підрозділів — координаційно-моніторингових управлінь, які функціонують на всіх трьох рівнях Міністерства.

Проблема аналітичної роботи в органах Міндоходів майже не розглядається вченими як окремий предмет наукового дослідження. Винятком є окремі публікації [2—5], у яких розглядаються напрями підвищення рівня аналітичної роботи органів Міндоходів, питання інформаційно-аналітичної системи Міндоходів України, а саме: поняття та розвиток інформаційно-аналітичної діяльності, її забезпечення, завдання та концепції функціонування.

Прийняття Податкового кодексу України (ПКУ) дозволило перетворити інформаційно-аналітичне забезпечення органів Міндоходів у цілісну систему, спрямовану на загальний аналіз результатів господарської діяльності платників податків. Відповідно до ПКУ, інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів Міндоходів є способом здійснення податкового контролю [1]. Однак, слід зазначити, що дії, пов'язані з інформаційно-аналітичним забезпеченням діяльності органів Міндоходів, не доцільно розглядати як спосіб податкового контролю, адже збір, опрацювання і використання інформації, необхідної для виконання ними функцій і завдань, які вчиняють інші суб'єкти, пов'язані саме з процесом адміністрування та спрямовані на його покращення, є складовою адміністрування, а не безпосередньо